

Scénář Marie Holušová

Marie Holušová se narodila 26. ledna 1939 v Kamenném Újezdě. Její život byl plný těžkostí – od dřiny v dětství až po osobní tragédie. Díky svému optimismu však dokázala prožít i mnoho krásných chvil.

Její první vzpomínka se vztahuje k zážitkům spojených s druhou světovou válkou, kdy jako malá zažila osvobození naší země.

„Nad námi lítala letadla, které bombardovaly Česko Budějovické nádraží, a my jako malé děti s rodiči jsme utíkaly od těch domů schovávat se do polí, jo, do obilí, protože jsme nevěděly, co nás zasáhne nebo ne.“

Po druhé světové válce se celá její rodina přestěhovala do usedlosti po vystěhovaných Němcích.

Což bylo pro celou rodinu výhodné, protože do té doby bydleli u hospodáře, kde jich bylo šest až osm v jedné místnosti.

„Ty děti byly spíš pracovní síly, jo, protože málo dětí mohlo chodit studovat, protože na to za jedno nebyli peníze, lidé byli hodně chudí. A pan učitel říkal: ‚Karle, ty neposíláš děti do školy. Zavřou tě!‘ a můj otec mu řekl: ‚Ano, zavřou mě za to, že neplním dodávky, a za to, že neposílám děti do školy. Tak za co mě dřív zavřou? Já to sám s manželkou neudělám., protože se mi narodil poslední nejmladší brácha“

Náročné měla i dospívání. Jako čtrnáctiletá nastoupila do mlékárny, kde její prací byla výroba Eidamského sýra.

Tahle práce jí neuspokojovala a snažila se jí změnit. Náhoda jí seznámila se svým budoucím manželem, který v Jižních Čechách působil jako voják základní služby. Odešli do Opavy a začali tam budovat jejich společný život.

„Tak mi napsal takový nádherný dopis, já nejsem naivka nebo tak, ale já jsem tam cítila takovou nějakou tvořivost, sílu, že s tím člověkem bych mohla začít tvořit. Jo, protože já nemůžu jenom tak nějakou nabídku, potřebuji to tvoření. A tak se stalo, že jsme se potom vzali, za rok se nám narodil syn, úžasné dítě.“

Marie Holušová si život v Opavě velice zamilovala, s manželem si vybudovali pěkné bydlení s ateliérem, kde manžel tvořil a maloval obrazy.

Po smrti syna a manžela to v životě bohužel měla zase těžké.

Ale i když u sebe neměla ty nejbližší, tak či tak si je dokázala znovu najít.

"Takže já jsem šťastná za to, že i když jsem vlastně zůstala sama, nejsem sama, mám spousta dobrých lidí kolem sebe. A to je důležité mít dobré lidi kolem sebe.,,

Což můžeme potvrdit, protože i nás si Marie Holušová, pro nás paní Marí, tak nějak přiblížila k sobě jejím pozitivním působením.